

Bài của Anh Cả Hugo E. Martinez
Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

Các Giáo Vụ Cá Nhân của Chúng Ta

Tình yêu thương của Chúa Giê Su Ky Tô phải là điều hướng dẫn của chúng ta nếu chúng ta muốn nhận biết được nhu cầu của những người mà mình có thể giúp đỡ bằng một cách nào đó.

Trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô, chúng ta có được cơ hội và phước lành cá nhân để phục vụ. Từ khi là tín hữu, tôi đã phục vụ bằng nhiều cách. Giống như Anh Udine Falabella, cha của Anh Cả Enrique R. Falabella, đã từng nói: “Khi một người phục vụ thì người ấy hữu ích; khi một người không phục vụ thì người đó vô dụng.” Đây là những lời mà chúng ta cần phải ghi nhớ trong lòng.

Trong khi tìm kiếm sự hướng dẫn để phục vụ, tôi đã thấy thoải mái khi nhớ rằng Đấng Cứu Rỗi tập trung vào cá nhân và gia đình. Tình yêu thương và mối quan tâm dịu dàng của Ngài đã dạy cho tôi biết rằng Ngài công nhận giá trị lớn lao của mỗi người con của Cha Thiên Thượng và chúng ta cần phải bảo đảm rằng mỗi cá nhân đều được phục sự và củng cố bởi phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô.

Chúng ta đọc trong thánh thư:

“Hãy ghi nhớ rằng dưới mắt của Thượng Đế thì giá trị của con người rất lớn lao . . .

“Và nếu các ngươi phải lao nhọc suốt đời . . . và chỉ đem được *một người* về cho ta thôi, thì sự vui mừng của các ngươi cùng với kẻ đó trong vương quốc của Cha ta sẽ lớn lao biết bao!”¹

Mỗi con người có giá trị lớn lao đối với Thượng Đế, vì chúng ta là con cái của Ngài và chúng ta có tiềm năng để trở thành giống như Ngài.²

Tình yêu thương của Chúa Giê Su Ky Tô phải là điều hướng dẫn của chúng ta nếu chúng ta muốn nhận biết được nhu cầu của những người mà mình có thể giúp đỡ bằng một cách nào đó. Những lời dạy của Chúa Giê Su Ky Tô chỉ cho chúng ta thấy con đường. Và đó là cách mà giáo vụ cá nhân bắt đầu: phát hiện ra các nhu cầu, sau đó đáp ứng cho các nhu cầu đó. Như Chị Linda K. Burton, chủ tịch trung ương Hội Phụ Nữ, nói: “Hãy quan sát trước, rồi sau đó phục vụ.”³

Chủ Tịch Thomas S. Monson là một tấm gương tuyệt vời về nguyên tắc này. Vào tháng Giêng năm 2005, khi ông đang chủ tọa một đại hội giới lãnh đạo chức tư tế ở Puerto Rico, ông đã cho thấy Đấng Cứu Rỗi và các tôi tớ của Ngài phục vụ qua giáo vụ cá nhân như thế nào. Vào lúc kết thúc buổi họp tuyệt vời đó, Chủ Tịch Monson bắt đầu chào hỏi tất cả các vị lãnh đạo chức tư tế đang tham dự. Bỗng nhiên, ông nhận thấy có một người trong số họ đang đứng một mình nhìn đến từ xa.

Chủ Tịch Monson đi ra khỏi nhóm, đi về phía người anh em đó, và nói chuyện với anh ta. José R. Zayas xúc

động nói với ông rằng đó là một phép lạ khi ông đến gần anh ta và điều này đã đáp ứng cho những lời cầu nguyện mà anh ta và vợ là Yolanda đã dâng lên trước buổi họp đó. Anh ta nói với Chủ Tịch Monson rằng con gái của họ bị bệnh nặng và anh ta có mang theo một lá thư của vợ mình và chỉ muốn anh đưa cho Chủ Tịch Monson. Anh Zayas đã nói với vợ mình rằng việc đó không thể thực hiện được vì Chủ Tịch Monson sẽ rất bận rộn. Chủ Tịch Monson lắng nghe câu chuyện và hỏi về lá thư, và rồi ông im lặng đọc lá thư đó. Sau đó ông bỏ lá thư vào trong túi áo và nói với Anh Zayas rằng ông sẽ đáp ứng yêu cầu của họ.

Bằng cách này, Chúa Giê Su Ky Tô đã có thể ảnh hưởng đến gia đình đó qua tôi tớ của Ngài. Tôi tin rằng những lời của Đấng Cứu Rỗi trong chuyện ngụ ngôn về người Sa Ma Ri nhân lành áp dụng cho chúng ta: “Hãy đi, làm theo như vậy.”⁴

Vào ngày 21 tháng Chín năm 1998, cơn bão Georges giáng xuống Puerto Rico, gây thiệt hại nặng nề. Chị Martinez và tôi cùng năm đứa con xoay sở để sống sót qua cơn bão lớn đó và gió xoáy bằng cách ở trong nhà. Tuy nhiên, đã hai tuần chúng tôi không có nước và điện.

Khi nguồn cung cấp nước của chúng tôi đã cạn, thì rất khó để kiếm ra nước. Tôi sẽ không bao giờ quên các anh em đã phục sự cho chúng tôi bằng cách cung cấp nước quý giá đó, tôi cũng sẽ không quên cách phục vụ nhân từ của các chị em phụ nữ.

Germán Colón đến nhà chúng tôi bằng một chiếc xe tải nhỏ chở một cái thùng nhựa lớn có chứa nước. Anh nói với chúng tôi rằng anh làm điều này vì theo lời anh: “Tôi biết anh chị có con cái nhỏ cần nước.” Hai ngày sau đó, Anh Noel Muñoz và Anh Herminio Gómez chất ba thùng lớn chứa nước lên một chiếc xe tải để chở đi. Họ bất ngờ đến nhà của chúng tôi và đổ đầy nước uống vào mọi cái chai có sẵn, họ còn mời những người hàng xóm của chúng tôi đến lấy nước nữa.

Những lời cầu nguyện của chúng tôi đã được đáp ứng qua các giáo vụ cá nhân của họ. Khuôn mặt của ba anh em này phản ánh tình yêu thương

Chúa Giê Su Ky Tô dành cho chúng ta, và sự phục vụ của họ—nói cách khác, giáo vụ cá nhân của họ—mang đến nhiều hơn là cả nước uống vào cuộc sống của chúng tôi. Đối với mỗi người con trai hay con gái của Thượng Đế, rất cần để biết rằng có những người quan tâm và trông nom cho sự an lạc của họ.

Tôi làm chứng với các anh chị em rằng Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Ky Tô biết rõ cá nhân chúng ta. Vì lý do đó, nên hai Ngài cung cấp điều chúng ta cần để chúng ta sẽ có cơ hội đạt được tiềm năng thiêng liêng của mình. Hai Ngài đặt vào trong cuộc sống chúng ta những người mà sẽ giúp chúng ta. Sau đó, khi chúng ta trở thành công cụ trong tay của hai Ngài thì chúng ta có thể phục vụ và giúp đỡ những người khác mà hai Ngài cho chúng ta biết qua sự mặc khải.

Bằng cách này, Chúa Giê Su Ky Tô sẽ tìm đến với tất cả con cái của Cha Thiên Thượng. Đấng Chấn Lành sẽ quy tụ tất cả chiên của Ngài lại. Ngài sẽ làm như vậy với từng người một khi họ tận dụng tốt quyền tự quyết về mặt đạo đức của họ—sau khi nghe tiếng nói của các tôi tớ của Ngài và nhận được sự phục vụ của họ. Sau đó, họ sẽ nhận ra tiếng nói của Ngài, và họ sẽ noi theo Ngài. Giáo vụ cá nhân như vậy là thiết yếu để chúng ta tuân giữ các giao ước báp têm của mình.

Tương tự như vậy, việc nêu gương sáng của một môn đồ của Chúa Giê Su Ky Tô là lá thư giới thiệu tốt nhất của chúng ta cho những người mà chúng ta có thể chia sẻ phúc âm của Ngài. Khi mở miệng ra và chia sẻ phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Ky Tô, thì chúng ta trở thành “người phụ chăn chiên của Ngài, có trách nhiệm nuôi dưỡng chiên trong đồng cỏ của Ngài và các chiên con trong bầy chiên của Ngài”⁵; chúng ta trở thành “những kẻ yếu kém và những kẻ tầm thường”⁶ “tay đánh lưỡi người.”⁷

Sự phục vụ và giáo vụ cá nhân của chúng ta không chỉ giới hạn cho người đang sống trên thế gian này mà thôi. Chúng ta cũng có thể làm công việc cho người chết—cho những người sống trong thế giới linh hồn và là những người đã không có cơ hội để nhận được các giáo lễ cứu rỗi của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô trong cuộc sống hữu diệt của họ. Chúng ta cũng có thể giữ một quyển nhật ký và viết lịch sử gia đình của mình để đem lòng người sống trở về với người sống—cũng như lòng của người sống trở về với tổ tiên của họ. Tất cả những điều này là nhằm mục đích liên kết gia đình của chúng ta, từ thế hệ này với thế hệ khác, trong mối ràng buộc vĩnh cửu. Khi làm như vậy, chúng ta trở thành “các kẻ giải cứu . . . trên núi Si Ôn.”⁸

Chúng ta có cơ hội đặc biệt để trở thành công cụ trong tay của Ngài. Chúng ta có thể làm như vậy trong hôn nhân, trong gia đình, với bạn bè, và với đồng bào chúng ta. Đó là giáo vụ cá nhân của chúng ta với tư cách là các môn đồ chân chính của Chúa Giê Su Ky Tô.

“Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người này với người khác ra, như kẻ chần chừ chia chiên với dê ra

“Để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả.

“Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng đã sắm sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất.

“Vì ta đói, các người đã cho ta ăn; ta khát, các người đã cho ta uống; ta là khách lạ, các người tiếp rước ta;

“Ta trần truồng, các người mặc cho ta; ta đau, các người thăm ta; ta bị tù, các người viếng ta.

“Lúc ấy, người công bình sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho uống?

“Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà mặc cho?

“Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa?

“Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, hễ các người đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy.”⁹

Tôi cầu nguyện rằng chúng ta có thể làm được như vậy trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Giáo Lý Giao Ước 18:10, 15; sự nhấn mạnh được thêm vào.
2. Xin xem Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Linh Hồn”; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, “Hãy Quan Sát Trước, Rồi Sau Đó Phục Vụ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2012, 78.
4. Lu Ca 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Nourish the Flock of Christ,” *Ensign*, tháng Năm năm 1992, 13.
6. Giáo Lý Giao Ước 1:23.
7. Ma Thi Ơ 4:19.
8. Áp Đia 1:21.
9. Ma Thi Ơ 25:32–40.

Bài của Anh Cả Larry S. Kacher
Thuộc Nhóm Túc Sở Thầy Bảy Mười

Chớ Coi Thường Những Gì Thiêng Liêng

Hãy cân nhắc những điều lựa chọn của các anh chị em bằng cách tự hỏi: “Các quyết định của tôi có bám chặt vào đất phì nhiêu của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô không?”

T hưa các anh chị em, các quyết định chúng ta chọn trong cuộc sống này ảnh hưởng đáng kể đến hướng đi của cuộc sống vĩnh cửu của chúng ta. Có các lực lượng hữu hình lẫn vô hình ảnh hưởng đến những điều chúng ta lựa chọn. Tôi đã tự mình học được ý nghĩa của nguyên tắc này cách đây khoảng 5 năm trong một cách mà gần như tôi phải trả cái giá rất đắt.

Chúng tôi đi du lịch với gia đình và bạn bè ở miền nam Oman. Chúng tôi quyết định thư giãn trên bãi biển dọc bờ biển Ấn Độ Dương. Ngay sau khi chúng tôi đến nơi, đứa con gái 16 tuổi của chúng tôi là Nellie, xin phép được bơi ra chỗ mà nó nghĩ là một đụn cát. Khi nhận thấy biển hơi động, tôi nói với nó rằng tôi sẽ đi trước vì nghĩ rằng có thể có dòng nước nguy hiểm.

Sau khi bơi được một chút, tôi gọi vợ tôi, hỏi là tôi đã đến gần đụn cát chưa. Vợ tôi đáp: “Anh đã qua khỏi chỗ đó rồi.” Tôi không biết rằng mình đã bị kẹt trong một ngọn thủy triều gây ra những dòng nước chảy mạnh và biển động¹ và tôi bị kéo rất nhanh ra biển.

Tôi không biết chắc phải làm gì. Điều duy nhất tôi có thể nghĩ ra là quay lại và bơi về phía bờ. Đó là việc làm hoàn toàn sai. Tôi cảm thấy bất lực. Các lực lượng ngoài tầm kiểm soát của tôi đã kéo tôi ra xa hơn. Điều đã làm cho vấn đề càng tồi tệ hơn là vợ tôi đã bơi theo tôi, vì tin tưởng vào quyết định của tôi.

Thưa các anh chị em, tôi nghĩ có nhiều khả năng là tôi sẽ không sống sót và cũng có thể gây ra cái chết cho vợ tôi vì quyết định của tôi. Sau nhiều nỗ lực và điều mà tôi tin là sự can thiệp của thiên thượng, bằng cách nào đó bàn chân của chúng tôi chạm được vào đáy biển và chúng tôi đã có thể đi trở lại một cách an toàn với bạn bè và con gái của chúng tôi.

Trong cuộc sống trần thế này có rất nhiều hướng đi—một số an toàn và một số khác thì nguy hiểm. Chủ Tịch Spencer W. Kimball đã dạy rằng có những lực lượng mạnh mẽ trong cuộc sống của chúng ta cũng giống như các dòng nước vô hình của đại dương.² Những lực lượng này là có thật. Chúng ta đừng bao giờ làm ngơ những lực lượng đó.